

Hope College

Hope College Digital Commons

Van Raalte Papers: 1850-1859

Van Raalte Papers

3-28-1851

Jan Kolvoord of Groningen, Michigan, Wrote a Response to the Letter of "A Friend of the Truth" That Had Appeared on 3 January 1851 in De Nieuwsbode of Sheboygan, Wisconsin

Jan Kolvoord

Nella Kennedy

Follow this and additional works at: https://digitalcommons.hope.edu/vrp_1850s

The original documents are held in the Albertus C. Van Raalte Collection (M300) or the Dirk B.K. Van Raalte Collection (M301) in Heritage Hall, Hekman Library, Calvin University, Grand Rapids, MI. The Van Raalte material in Heritage Hall has since been reorganized.

<https://archives.calvin.edu/index.php?p=collections/findingaid&id=264&q=>

<https://archives.calvin.edu/index.php?p=collections/findingaid&id=262&q=>

This digitized material is intended for personal research/study only. The original documents may not be reproduced for commercial use in any form or by any means, electronic or mechanical, without permission in writing from Heritage Hall at Calvin University. [Contact the Curator at Heritage Hall.](#)

Recommended Citation

Kolvoord, Jan and Kennedy, Nella, "Jan Kolvoord of Groningen, Michigan, Wrote a Response to the Letter of "A Friend of the Truth" That Had Appeared on 3 January 1851 in De Nieuwsbode of Sheboygan, Wisconsin" (1851). *Van Raalte Papers: 1850-1859*. 199.

https://digitalcommons.hope.edu/vrp_1850s/199

This Book is brought to you for free and open access by the Van Raalte Papers at Hope College Digital Commons. It has been accepted for inclusion in Van Raalte Papers: 1850-1859 by an authorized administrator of Hope College Digital Commons. For more information, please contact digitalcommons@hope.edu.

DE NIEUWSBODE, Sheboygan, Wisconsin
Friday, March 28, 1851

MICHIGAN HAS SPOKEN

Undoubtedly our readers will remember the January 3 article by *A Friend of Truth* from Michigan.

We looked for some time, and in vain, for a response from THE HOLLANDER, thinking that this paper would have some commentary on it. After all, from whom could that expectation be greater than from the paper that is published in that colony, which claims to be a religious and general information paper for the Dutch in Michigan, and therefore must defend all attacks on the religious character of its fellow citizens. (Although we must say that we cannot find in it anymore than some excerpts from books or tracts, and actually does not contain anything new.) After having been disappointed greatly in that clear expectation, we finally received a—as we believe—well-meaning answer to it and report this here, basically as it came, except for the corrected language and spelling mistakes.

Furthermore we should mention—and this we heard from several sides-- that a misunderstanding may have occurred concerning the writer who signed as *A Friend of Truth*. Many apply that word truth to God's Word and read it in the following way: A friend of *the* Truth (God's Truth). We cannot believe that the writer wants to indicate by his signature that he is a friend of God's Word, but that he is a friend of Truth and an enemy of Lies, meaning thereby the many exaggerated favorable reports from the Dutch colony in Michigan. What is left to decide is whether someone can be a friend of Truth, without therefore having to be a Friend of religion. We leave that to the judgment of everyone with a sound mind.

The writer of the letter published below is requesting us to make known the name of the Friend of Truth, but we suppose that he will defend his case, and wish him therefore the courage to sign his name plainly with his own name, just as Mr. Kolvoord has done:

MR. EDITOR:

For some time having asked everywhere for a copy of DE NIEUWSBODE of January 3, 1851 (in which the article by the *Friend of Truth* was published), I was finally handed one this evening (February 26). Having read the piece I feel that I certainly cannot be silent since God's honor is offended here. I don't know what kind of man this person may be because he has neglected to give his name. But I consider him an enemy of God and His people because he speaks of Bible reading, psalm singing and prayer. I don't know if such is done for appearances only—only God knows, for whom everything is naked and open, and who comprehends each heart. It is proof that he never has been converted: the apostle teaches us that "one regards the other as better than himself". The following three things are exercised here extensively among our people here. The Lord commands that "when you have eaten and been sated, you should praise and thank the Lord, etc"; read and search the Scripture for they testify of Me"; [and] concerning the singing of the Psalms, see Psalm 95. He calls these three a mere outward practice, and

each is subject to judgment. Where *the enemy of the truth* speaks about the choice of the people to desire freedom of religion and education, I concur and I believe the same. That is also my desire. But, unfortunately, it is really a burden to such congregations when a teacher is found, who has a fever one day, a headache the next day, a bit listless on the third day, eaten too much the fourth day, being in school on the fifth, and vacation on the sixth. The week has passed. Wherever that takes place it is unfortunate and the children remain uneducated [lit. dumb] there. But I ask the enemy of truth: who is the cause of suffering such want? People do not wish to pay those teachers. Where is the enemy of truth who sympathizes with such teacher, who cannot direct their belly toward their God [literal translation]?

I have thought sometimes whether it had not been a hard task for Judas to have spent such a long time with the Lord Jesus, and to have to pretend submission. That is how I consider *the enemy of truth*. It really is something for such people to feign to submit to the “scum of the nation” as he names them. This becomes true as has been foretold: “But these speak evil of those things which they know not” [Jude 10a]...[they are like] “raging waves of the sea, foaming out their own shame” [Jude 13a]. It is they who separate themselves, carnal men who do not have the Spirit of God. That is why they slander the work of God and the people of God. It has been foretold that we would be scorned and oppressed and the Lord Himself was accused of being a glutton and winebibber. Well, a servant shall not be higher than his Lord.

Well, let then the foaming water bubble freely! All our salvation and glory is in God, and He is a strong rock and defense, etc. With this I will finish and I do not doubt that this answer to the enemy of truth will satisfy you and the readers.

I call myself respectfully,

Your Servant and Friend,
Jan Kolvoord

Groningen, Mich.
February 26, 1851

[Translation: Nella Kennedy,
January 2007]

DE NIEUWSBODE.

SHEBOYGAN, WISCONSIN.

VRIJDAG, DEN 28 MAAKT 1851.

Democratische Kiezersvergadering.

De Democratische stemgerechtigden van de town Sheboygan worden verzocht, zich op Zaterdag den 29 Maart 1851, des namiddags om 3 uur in het Court Huis te bevinden, om de nominaties der town ambten voor het volgende jaar te doen.

Sheboygan, Op last van het town Committee.
21 Maart 1851.

De stemming zal plaats hebben op aanstaanden Dingsdag, den 1 April.

MICHIGAN HEEFT GESPROKEN.

Ongetwijfeld herinneren zich onze lezers het artikel uit Michigan in ons nummer van 3 Januarij, geteekend *Een Vriend van Waarheid*.

Na langen tijd te vergeefs op een antwoord te hebben uitgezien en na in de zekere verwachting dat "*The Hollander*" wel een woord daarop zou te zeggen gehad hebben, [immers van wien kon men het nader verwachten, dan van een blad dat in de aldaar gevestigde kolonie wordt uitgegeven, hetwelk voorgeeft een godsdienstig en algemeen informatie blad voor de Nederlanders in Michigan te zijn, en dus ook alle aanrandingen op het godsdienstig karakter zijner medeburgers, waarvan hier sprake schijnt te zijn, moet verdedigen,—ofschoon wij er niets in kunnen vinden dan eenige uittreksels uit boeken of traktaatjes en hetzelfde eigenlijk niets nieuws bevat] na in die zekere verwachting, zeggen wij, grootelijks te zijn te leur gesteld, hebben wij eindelijk een zoo wij gelooven welgemeend antwoord daarop ontvangen en deelen hetzelfde hier hoofdzakelijk mede, doch verbeterd van taal- en spelfouten.

Vooraf moeten wij nog opmerken, van verschillende zijden gehoord te hebben, dat er wellicht een misverstand plaats heeft aangaande den schrijver, die zich teekent "Een vriend van Waarheid." Velen passen dat woord "Waarheid" op Gods woord toe en lezen het dus: Een vriend van *de* Waarheid. (Gods woord) Wij kunnen niet gelooven dat de schrijver door zijne handteekening wil te kennen geven dat hij een vriend van Gods woord is, maar wel, dat hij een vriend is van Waarheid en een vijand van Leugen, als doelende op de vele *overdrevene* gunstige berigten uit de Hollandsche kolonie in Michigan. Er blijft dus slechts over te beslissen of iemand een vriend van Waarheid zijn kan, zonder daarom een Vriend van godsdienst te wezen, en dit willen wij aan de uitspraak van een ieders gezond verstand overlaten.

De schrijver van onderstaanden brief verzoekt ons den naam van den Vriend van Waarheid bekend te maken, doch wij veronderstellen dat hij zijne zaak verdedigen zal en wenschen hem dan tevens den moed toe, om zijn stuk zoo rond weg met den regten naam te teekenen als de heer *Kolvoord* gedaan heeft:

MIJNHEER DE REDACTEUR!

Na eenen langen tijd rond gevraagd te hebben om de *n* Nieuwsbode van den 3 Januarij 1851, waarin het stuk was geplaatst van den "*Vriend van Waarheid*," werd deze mij heden avond (26 Februarij) ter hand gesteld. Het stuk gelezen hebbende, kon of mag ik volstrekt niet zwijgen, dewijl hier de eere Gods gekrenkt wordt. Wat genoemde persoon voor een man is, weet ik niet, omdat hij zijnen naam verzwegen heeft; doch ik beschouw hem als een vijand van God en zijn volk, om reden hij spreekt van het bijbellezen, psalmzingen en bidden; of zulks in schijn is of gedaan wordt weet ik niet,—dat weet dien God voor Wien alles naakt en open is en Die de harten doorgrondt. Het is een bewijs dat hij nog nooit bekeerd is; de Apostel leert ons: "de een achte den ander uitnemender dan zich zelve;" doch deze drie zaken worden hier veel onder ons volk uitgeoefend en hetgeen de Heere ook gebiedt: "als gij zult gegeten hebben en verzadigd zijn, dan zult gij den Heere uwen God loven en danken, enz.;" "leest en onderzoekt de schriften, want die zijn het die van mij getuigen;" aangaande het zingen zie Psalm 95. Deze drie noemt hij echter schijn, en liggen voor een ieders rekening; wat de *vijand van de waarheid* spreekt over 's volks keuze om vrijheid van godsdienst en onderwijs te erlangen, dat geloof ik en stem dit toe; dat is ook mijn lust. Maar, helaas! het is waarlijk eene straf voor zulk eene gemeente, als er een onderwijzer gevonden wordt, die den eenen dag de koorts heeft, den anderen dag wat pijn in het hoofd, den derden wat lusteloos, den vierden wat veel gegeten, den vijfden schoolhouden en den zesden vacantie;—de week is weer om. Waar het zoo gaat, is het maar ongelukkig en daar blijven ook domme kinderen; maar ik vraag aan den vijand van waarheid, wie is de oorzaak van zulk gebrek lijdend? Men wil zulke onderwijzers niet helpen betalen. Waar is de vijand van waarheid die zulke onderwijzers beklagt, die hunnen buik niet tot hunnen God kunnen hebben?

Ik heb somwijlen wel eens gedacht of het geene harde zaak voor *Judas* moet geweest zijn, zulk eenen langen tijd met den Heere Jezus te verkeer en zich geveinsdelijk te onderwerpen. Zoo beschouw ik ook den *vijand van waarheid*: Het is wat te zeggen voor zulk soort om zich geveinsdelijk onder het "schuim der natie" te onderwerpen, gelijk hij hen noemt. Hierin wordt ook bewaarheid hetgene voorzgd is: "maar deze, hetgeen zij niet weten, dat lasteren zij, en gelijk wilde baren der zee hunne eigene schande opschuimende;" deze zijn het die zich zelve afscheiden, natuurlijke menschen den Geest Gods niet hebben-

de; daarom lasteren zij het werk Gods, Volk van God! het is ons voorzgd dat wij smaadheid en verdrukking zouden hebben en de Heer zelf werd verweten dat hij een vraat en wijnzuiper was,—wel nu, een dienstknecht zal niet meer zijn dan zijn Heer.

Welan dan, laat vrij het schuimend zeeat bruischen! In God is al ons heil en eer, en sterke rots en tegenweer, enz. Hiermede eindig ik en twijfel niet of Uw Edele of de lezers zullen hieraan genoeg hebben tot antwoord op den vijand van waarheid.

Ik noem mij met achting,

Uw Dienaar en Vriend,

Groningen, Mich.
26 Februarij 1851.

JAN KOLVOORD.

An article appeared in *The Hollander*, which was reproduced in *De Nieuwsbode* on Jan 3, 1851 — written by "Een Vriend der Waarheid" (concerning many exaggerated favorable reports from Mich) — a response to the article by Jan Kolvoord — apparently countering hypocrisy.

28 March 1851

Sheboygan, Wisconsin

Jan Kolvoord of Groningen, Michigan, wrote a response to the letter of "A Friend of the Truth" that had appeared on 3 January 1851 in *De Nieuwsbode* of Sheboygan, Wisconsin. But it was a friend of Kolvoord who forwarded Kolvoord's letter to the editor of *De Nieuwsbode*. This person, by way of introduction to the Kolvoord letter, said that he was disappointed that *De Hollander's* editor made no response to the criticism of the January letter. Kolvoord was quite critical of the Holland newspaper as to how little it had to offer the reader. Kolvoord himself said that this so-called Friend of the Truth was really an enemy of the truth.

In Dutch; translation by Nella Kennedy, February 26, 2007.

Original in the archives of Calvin College.